

MEDLEM AF TRANSNATIONAL TAXATION NETWORK

advokatfirmaet gs tax

Skatteudvalget (2. samling)
SAU alm. del - Bilag 90
Offentligt

Skatteudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

12. februar 2008
Sag 1027-1 GS/sb

Hestesportens oplæg til skatte- og momsmæssig ligestilling

I fortsættelse af skatteministerens besvarelse af spørgsmål nr. 75 af 18. januar 2008 fremsendes hermed kopi af mit brev af d.d. til Skatteministeriet.

Med venlig hilsen

Gitte Skouby
Advokat
gs@gstax.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

12. februar 2008
Sag 1027-1 GS/cn

Hestesportens oplæg til skatte- og momsmæssig ligestilling

I fortsættelse af møde med departementschef Peter Loft den 6. ds. har Hestesporten modtaget kopi af skatteministerens svar på spørgsmål nr. 75 af 18. januar 2008 (almindelig del). Folketingets Skatteudvalg har bedt ministeren oplyse, om det er korrekt, at virksomhed med trav- og galopheste generelt efter praksis bliver anset for hobbyvirksomhed.

Det fremgår af svaret, at det er begrænset, hvad der er offentliggjort af afgørelser om virksomhed med trav- og galopheste. Derfor har Ministeren ikke set sig i stand til at udtale sig om, hvorvidt påstanden i Hestesportens oplæg er korrekt. Der henvises videre til, at Ligningsvejledningen ikke giver anledning til at antage, at der skulle være en principiel forskel på bedømmelsen af virksomhed med trav- og galopheste i forhold til andre virksomheder.

Da svaret giver indtryk af, at der tilsyneladende ikke er en så fast praksis på området, som oplægget giver udtryk for, er det nødvendigt at kommentere dette. Praksis blev i øvrigt også drøftet på ovennævnte møde, hvor vi fra hestesportens side fik opfattelsen af, at man fra ministeriets side var enig med os i, at praksis på området synes at være yderst restriktiv, og at der kunne være anledning til at overveje eventuelt at ændre på en sådan praksis, hvorfor man også ville søge yderligere oplysninger om den svenske ordning.

Indledningsvis bemærkes, at der i svaret på spørgsmål 75 ikke skelnes mellem skattemæssig praksis og praksis vedrørende moms af virksomhed med væddeløbsheste. Vi er enige i, at der kun er et meget begrænset antal offentliggjorte afgørelser vedrørende væddeløbsstaldes skatte- og momsmæssige stilling.

For så vidt angår skat er der en enkelt Landsskatteretsafgørelse, TfS 1986, 364, der har som forudsætning, at der skal ske en overførsel af heste fra stutteri til væddeløbsstald, når en hest begynder at deltage i væddeløb, således som det er forklaret i oplægget. Afgørelsen vedrørte i øvrigt spørgsmålet om, hvilken værdi hesten skulle udgå af stutteriet med.

Praksis er i 1988 beskrevet i en artikel af advokat Kim B. Ulrich, der betegner praksis som restriktiv. Artiklen gør nærmere rede for, at det klare udgangspunkt er, at en væddeløbsstald som altovervejende hovedregel anses som hobby og dermed som ikke erhvervsmæssig virksomhed.

Der er en enkelt dom på området (Stald LeAnn ApS), hvor Højesteret har taget stilling til, om et anpartsselskab har fradragsret for udgifter til en væddeløbsstald. Sagsøgte, Skatteministeriet, har under sagen i sin procedure udførligt gjort rede for, *"at det er fast praksis ikke at indrømme fradrag for udgifter til væddeløbsstald, der må anses for en udpræget hobbyvirksomhed"*.

Skatteministeriets opfattelse af praksis er således, at væddeløbsstalde ikke er erhvervsmæssig virksomhed. Der anlægges den generelle vurdering, at der ikke er nogen rimelig udsigt til at opnå en rentabel drift gennem løbspræmier eller salg af hestene.

Jeg vedlægger kopi af Højesteretsdomme U.1991.958H, den omtalte artikel TfS 1988, 578 og Landsskatterettens afgørelse TfS 1986, 364 LSR.

Denne opfattelse af praksis kan ligeledes læses af formuleringen i Ligningsvejledningen, jf. pkt. E.E.3.3., der ganske vist har en henvisning til den almindelige - normalt ganske lempelige - praksis for landbrug, men som videre anfører: *"Drives dels opdræt af væddeløbsheste som erhvervsmæssig virksomhed, dels væddeløbsstald som hobby, skal handelsværdien anvendes ved overførsel af heste fra stutteri til væddeløbsstald eller omvendt."*

En hest anses for at være overgået fra stutteri til travstald på det tidspunkt, hvor træning og deltagelse i væddeløb påbegyndes". Der henvises til UfR 1961, 278ØLD og TfS 1986, 364 LSR, som også er refereret ovenfor.

Det bemærkes i øvrigt, at der under højesteretssagen vedrørende Stald LeAnn blev henvist til, at selskabets virksomhed blev anerkendt som erhvervsmæssig i momsmæssig henseende, men dette tilbageviste Skatteministeriet med henvisning til, at man ved accept af momsregistrering var gået ud fra, at der var tale om hestestutteri. Videre blev anført, *"at toldvæsenets vurdering i øvrigt ikke har betydning for den skattemæssige vurdering"*.

Skatteministeriet har således under sin procedure for højesteret i sagen vedrørende Stald LeAnn beskrevet praksis, som den er refereret i hestesportens oplæg, for så vidt angår den skattemæssige vurdering.

For så vidt angår spørgsmålet om momsregistrering af væddeløbsstalde, fremgår praksis ligeledes af Skatteministeriets bemærkninger til den ovennævnte Højesteretsdom, hvor man anførte, at der var tale om en fejl, når virksomheden med væddeløbsstald var blevet momsregistreret. Fejlen bestod i, at virksomheden var blevet opfattet som et stutteri.

At praksis vedrørende moms er både så fast og så restriktiv som anført i hestesportens oplæg, fremgår yderligere af en række afslag fra SKAT på ansøgning om momsrefusion fra udenlandske momsregistrerede virksomheder. Afslagene er af SKAT begrundet med, at selvom der er tale om en virksomhed, der er momsregistreret i udlandet, og konkret en svensk momsregistreret virksomhed med væddeløbsheste, kan der ikke tilbagebetales afgift i forbindelse med køb af ydelser til heste, der har deltaget i væddeløb, jf. Momslovens § 5, stk. 1, idet de i Danmark betegnes som udtaget til privat forbrug. Jeg vedlægger afgørelse af 14. december 2006 stilet til Rivers Helsingborg Handelsbolag samt Skattecenter Tønders brev af 16. maj 2006, hvor samme praksis anføres overfor Stall Huggeboda, Sverige. Der foretages således ingen konkret vurdering af virksomheden.

Som det fremgår af afgørelserne om afslag på momsrefusion, er der tale om en fast praksis, hvorefter virksomhed med væddeløbsheste her i landet ikke anses for erhvervsmæssig.

Denne praksis kan ligeledes læses af formuleringen i Momsvejledningen, der ganske vist generelt anfører, at afgrænsningen mellem hobbyvirksomhed og økonomisk virksomhed/erhvervsvirksomhed normalt er den samme i både moms- og skattemæssig forstand, samt at der lægges vægt på en række elementer ved afgrænsning af økonomisk virksomhed og hobbyvirksomhed, men som videre anfører, jf. pkt. C.1.4.1 *"Hobbyvirksomhed er kendetegnet ved, at virksomheden typisk er et udslag af en personlig interesse (hobby), og hvor ejeren ofte selv deltager i virksomheden. De private formål er således afgørende frem for det økonomiske udbytte. Disse private formål kan f.eks. være ... boligformål, sportsinteresser såsom..... hestevæddeløb, mv."*

Dette er den praksis, der er refereret i hestesportens oplæg til ligestilling med andre virksomheder, for så vidt angår skat og moms. Den store omkostningsbyrde for virksomhederne, som denne praksis indebærer, er stærkt konkurrenceforvridende i forhold til fx svenske virksomheder med væddeløbsheste og er reelt ødelæggende for

udvikling af branchen og den kulturalrv, der her ligger i varetagelsen af landbrugsejendomme, avl og opdræt af heste.

Som ligeledes nævnt på mødet d. 6. ds. har landsskatteretten dog netop afsagt en kendelse, der betyder, at danske trænere kan træne heste, der ejes af en udenlandsk virksomhed inden for EU, uden at opkræve dansk moms af træningsydelsen. Der skal derimod pga. en regel i momslovgivningen afregnes fx svensk moms af ydelsen, hvis modtager er en svensk momsregistreret virksomhed. Isoleret set er denne afgørelse til gavn for de danske trænere, der kan tilbyde træning til svenske hesteejere på samme momsvilkår som svenske trænere. Imidlertid må det antages, at den udflytning til Sverige af virksomheder med heste, der allerede er i stærk stigning, yderligere vil stige på grund af denne afgørelse. Skal denne udflytning af danske virksomheder med væddeløbsheste imødegås, kræver det et initiativ på området, således at hestesporten får samme vilkår som andre virksomheder, gerne en ordning svarende til den svenske, da konkurrencen herfra er særlig mærkbar.

Som det er ministeriet bekendt har informationschefen ved Skatteverket Ulf Hornegård deltaget i fremmødet for Folketingets Skatteudvalg d. 16. januar 2008, hvor Hestesportens oplæg blev præsenteret, og på dette møde overfor Folketings Skatteudvalg redegjort for baggrunden for den svenske ordning, og hvorledes denne fungerer i hovedtræk.

Hestesporten vil meget gerne deltage i et møde på embedsmandsplan i Skatteministeriet og foranledige, at Ulf Hornegård kan deltage og redegøre nærmere for den svenske ordning. Som det er Ministeriet bekendt har Ulf Hornegård allerede på et møde den 16. januar haft lejlighed til at orientere moms-kontoret, SKAT Hovedcenter, om den svenske ordning.

Jeg vil tillade mig at kontakte kontorchef Lise Bo Nielsen for at drøfte muligheden for at afholde et sådant møde den 4. marts med deltagelse af informationschef Ulf Hornegård.

Med venlig hilsen

Gitte Skouby
Advokat
gs@gstax.dk

Kopi til Folketingets Skatteudvalg

TfS 1991, 500H
U.1991.958HH

Højesterets dom af 22. oktober 1991, j.nr. 1 82/1989.

Stald LeAnn ApS (adv. Kim B. Ulrich)
mod

Skatteministeriet (km. adv. v/ adv. Birthe Eskildsen) Biintervenient:
Dansk Travsports Centralforbund (adv. Kim B. Ulrich).

Skatter 31.1 Skatter 41.1

Anpartsselskab ikke fradragsret for udgifter til væddeløbsstald.

Lagt til grund, at anpartsselskabet ikke - heller ikke på længere sigt - har haft udsigt til at opnå fortjeneste ved driften af stalden. Anpartsselskabets udgifter i forbindelse med denne drift kunne herefter ikke fradrages i selskabets indkomst. (1)

Østre Landsrets dom 23. januar 1989 (15. afd.)

(Holmstrup, Reisz, Ulla Rubinstein).

I sin selvangivelse for skatteåret 1982/83 fratrag sagsøgeren, Stald le Ann ApS, 166.843 kr. i selskabets skattepligtige indkomst som underskud på travheste, idet udgifterne på disse blev opgjort til 251.270 kr. og præmieindtægterne til 84.427 kr. Selskabets skattepligtige indkomst blev herefter opgjort til 4.872 kr. Fradraget blev ikke anerkendt af Københavns ligningskommission, der ansatte selskabets skattepligtige indkomst til 161.971 kr. Sagsøgeren klagede til Københavns skatteråd, der den 17. juli 1986 stadfæstede den påklagede indkomstansettelse med følgende begrundelse:

»Selskabets investering i - og drift af travheste er anset for alene at tjene til fyldestgørelse af anpartshavernes personlige interesse, hvorfor der ikke er grundlag for, at underskud ved travløb kan anses for fradragsberettiget i selskabets skattepligtige indkomst.

Underskuddet er følgelig anset for maskeret udbytte til anpartshaverne.«

Selskabet indbragte sagen for Landsskatteretten, der ved kendelse af 13. oktober 1986 afviste at behandle klagen som for sent iværksat.

Sagsøgeren har herefter under nærværende sag, der er anlagt den 12. januar 1987, under anbringende af, at der er tale om erhvervmæssig drift i form af køb og salg af travheste og drift af den bestående travstald, påstået sagsøgte, Ministeriet for Skatter og Afgifter, tilpligtet at anerkende, at sagsøgeren har fradragsret for det nævnte underskud på 166.843 kr. i skatteåret 1982/83.

Sagsøgte har påstået frifindelse under anbringende af, at sagsøgerens investering i og drift af travhestene ikke har karakter af erhvervmæssig virksomhed, men må betragtes som en hobbyvirksomhed, der alene har tjent til fyldestgørelse af anpartshavernes personlige interesse.

Subsidiært har sagsøgte påstået den stedfundne ansættelse ophævet og sagen hjemvist til ligningsmyndighederne til fomyet behandling.

Af sagens oplysninger fremgår, at selskabets anpart er ejet af direktør Denny Paul Bendtsen og Susanne Lise Larsen, der udgør selskabets direktion og bestyrelse. Anpartsselskabet, der var oprettet som et »skuffeselskab«, blev erhvervet i marts 1980, og selskabets formål blev i vedtægterne anført som »køb, salg og drift af heste« samt »handel, finansiering og industri«. Udover travhestene blev driften af en modeforretning, der blev købt i september 1980, henlagt under selskabet.

I selskabets regnskabsbalance pr. 30. juni 1981 (1. regnskabsår) blev som aktiv bl.a. optaget 9 travheste til en samlet indkøbspris af 409.041 kr. Resultatopgørelser for de følgende regnskabsår 1981/82, 1982/83, 1983/84, 1984/85 og 1985/86 udviser præmieindtægter på henholdsvis

114.557 kr., 134.836 kr., 30.224 kr., 10.000 kr. og 35.738 kr. og udgifter til træning, hestepension, forsikringer og løbsindskud m.v. på henholdsvis 369.500 kr., 315.549 kr., 218.862 kr., 236.335 kr. og 355.642 kr. Salg af heste har efter det oplyste givet sagsøgeren en fortjeneste på 4.000 kr. i 1981/82, et tab på 49.836 kr. i 1982/83, et tab på 25.700 kr. i 1983/84 og en fortjeneste på 78.029 kr. i 1984/85. Der blev i hvert af årene 1981, 1982 og 1983 købt 2 heste. I 1985 var tilgang af 4 heste. I årene 1981, 1982, 1984 og 1985 blev der solgt henholdsvis 2, 3, 2 og 2 heste.

Sagsøgeren har fremlagt et antal udklip fra et væddeløbsblad til belysning af forventningerne til V-6 spillet, der første gang blev afholdt i marts 1984, samt en udtalelse af 25. juli 1988 fra sekretær og daglig leder i Foreningen af Traveropdrættere i Danmark, C. C. Junge, der bl.a. oplyser, at der findes enkelte tilfælde, hvor en væddeløbsstald har givet overskud, men at der som regel kun har været tale om enkelte regnskabsår, »hvor enten staldens heste har vundet store præmier i klassiske og højtnoterede løb, eller hvor der har været tale om salg til eksport«.

Direktør Denny Paul Bendtsen har under domsforhandlingen forklaret, at han gennem en snes år har drevet selvstændig virksomhed inden for tekstil- og konfektionsbranchen. Han og Susanne Larsen fattede tilfældigt interesse for travhestesporten, da de en dag i 1980 overværede løb på Charlottenlund Travbane. Han købte halvdelen af en travhest, og gennem samtale med træneren og branchekyndige fik han det indtryk, at der vel aktuelt var dårlige økonomiske vilkår for hestesporten, men at der var store forventninger til indførelsen af V-6 spil på væddeløbsbanerne. Disse spil var indført i Sverige og gav mange penge til hesteejerne på grund af store præmiesummer. Han regnede derfor med, at der var nemme penge at tjene. Hverken han eller Susanne Larsen havde nogen erfaringer inden for området. Han valgte derfor de bedste trænere, og hestenes pasning og træning blev i det hele overladt til trænerne. Hestene løb på Charlottenlund Travbane, hvor der var størst chance for profit. Han budgetterede med efterhånden at investere 1 million kr. til indkøb af heste, der blev foretaget efter samråd med anerkendte trænere, og regnede med, at der var store penge at tjene på videresalg, da hestenes værdi ville stige i takt med de forventede højere præmiesummer. Han drev ikke stutteri i 1982/83. Da V-6 spillene omsider blev indført i 1984, holdt de ikke hvad de lovede. I 1982/83 erhvervede han amatørlicens og deltog selv i nogle løb. I dag er virksomheden delt op i stutteri og væddeløbsstald, og stalden drives nu i hans private regi.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand anført, at væddeløbsstalden alene er erhvervet med henblik på at opnå økonomisk gevinst, dels gennem præmieindtægter og dels ved salg af heste efter at deres værdi var blevet øget gennem væddeløbssejre. Sagsøgeren har gjort alt for at tjene penge herved, har allieret sig med de bedste trænere, investeret i gode heste og ladet dem starte på den væddeløbsbane, som gav de største fortjenstmuligheder, og der er ikke tale om hobby. At virksomheden i en årrække faktisk har givet underskud indebærer ikke, at virksomhedens erhvervmæssige karakter bortfalder. Sagsøgerens udgifter til travhesteholdet er følgelig fradragsberettigede i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Sagsøgte har heroverfor anført, at det er fast praksis ikke at indrømme fradrag for udgifter til væddeløbsstald, der må anses for en udpræget hobbyvirksomhed, der ikke kan drives erhvervmæssigt, da der ikke er nogen rimelig udsigt til at opnå en rentabel drift gennem løbspræmier eller salg af hestene. Indtægterne beror i helt overvejende grad på tilfældigheder og er behæftet med betydelige usikkerhedsmomenter, og det er da også kun helt undtagelsesvist, at en væddeløbsstald i enkelte år har givet overskud. Kun udgifter i forbindelse med stutterivirksomhed kan anerkendes som fradragsberettigede, hvilket der ikke er tale om i nærværende sag. De på sagsøgerens regnskab opførte udgifter til travhesteholdet kan derfor ikke anses for udgifter anvendt til at erhver-

ve. sikre og vedligeholde indkomsten, jfr. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Landsretten finder ikke grundlag for at anse sagsøgerens virksomhed i 1982/83 med travhستهhold og køb og salg af heste i forbindelse hermed som værende af erhvervmæssig karakter. Da de hermed forbundne udgifter følgelig ikke kan bringes i fradrag i den skattepligtige indkomst, vil sagsøgte være at frifinde.

I sagsomkostninger betaler sagsøgeren til sagsøgte 8.000 kr.

Højesterets dom.

Den indankede dom er afsagt af Østre Landsret.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Pontoppidan, Funch Jensen, Riis, Marie-Louise Andreasen og Per Sørensen.

Appellanten har gentaget sin påstand.

Indstævnte har påstået stadfæstelse og har gentaget sin subsidiaire påstand om hjemvisning.

For Højesteret er Dansk Travsports Centralforbund indtrådt som bi-intervenient til støtte for appellanten.

Til brug for Højesteret er der tilvejebragt yderligere oplysninger.

Det er oplyst, at appellanten i sin momsregistreringsanmeldelse af 29. september 1980 anførte stutteri som branche. Efter et kontrolbesøg hos appellanten i juli 1986 accepterede toldvæsenet, at indtægter og udgifter vedrørende appellantens væddeløbsheste - bortset fra 2 - indgik i virksomhedens momsregnskab.

Appellanten har for Højesteret yderligere anført, at toldvæsenets vurdering af appellantens virksomhed som erhvervmæssig i momsmæssig henseende må betyde, at virksomheden skattemæssigt skal vurderes på samme måde.

Indstævnte har heroverfor anført, at toldvæsenet ved sin accept er gået ud fra, at der var tale om hestestutterivirksomhed, og at toldvæsenets vurdering i øvrigt ikke har betydning for den skattemæssige vurdering.

Efter de foreliggende oplysninger om udgifterne ved driften af appellants væddeløbsstald sammenholdt med de usikre og tilfældige muligheder for at opnå indtægter ved løbspræmier og salg af heste må det lægges til grund, at appellanten ikke - heller ikke på længere sigt - har haft udsigt til at opnå fortjeneste ved driften af stalden. Det tiltrædes herefter, at appellants udgifter i forbindelse med driften ikke har kunnet fradrages i selskabets indkomst. Da det, appellanten har anført om momsregistrering, ikke kan føre til andet resultat, stadfæster Højesteret dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom bør ved magt at stande.

I sagsomkostninger for Højesteret skal appellanten, Stald LeAnn ApS, betale 15.000 kr. til indstævnte, Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostninger skal betaales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

(1) Jf. U. 1961.278, U. 1962.227 H, U. 1984.740 H, U. 1991.565 H, Helkett: Opgørelse af den skattepligtige indkomst, 15. udg., s.648 f. Ole Bjørn m.fl., Lærebog om indkomstskat, 6. udg., s. 316 ff og s. 645 ff., J. O. Engholm Jacobsen m.fl.: Skatteretten I s. 139 ff og s. 201ff, og Philip Treschow i T.f.S. 1989 s. 169.

TfS 1988, 578

Emne:

Hvornår overgår en travhest fra stutteri til travstald?

Af advokat Kim B. Ulrich, juridisk konsulent for Foreningen af travopdrættere i Danmark

Den restriktive praksis omkring travhestehold som erhvervsmæssig virksomhed bevirker, at spørgsmålet om tidspunktet for travhestes overgang fra stutteri til travstald bliver af afgørende betydning for den skattemæssige behandling af både omkostninger og eventuelle salgsavancer. I artiklen redegøres for nyeste praksis på området.

Bag ovenstående spørgsmål skjuler sig det problem, hvornår udgifter afholdt på travheste er den skattepligtige indkomst uvedkommende.

Grænsedragningen får den betydning, at udgifter, der er afholdt efter tidspunktet for hestens overgang til travstalden – også betegnet væddeløbsstalden – som alt overvejende hovedregel er den skattepligtige indkomst uvedkommende, idet udgifterne alene betragtes som værende af hobbypræget karakter. Ved overgang til travstald skal der fastlægges en værdi – svarende til hestens værdi i handel og vandel. Ride- og væddeløbsheste er *ikke* omfattet af husdyrbesætningsloven.

I ligningsvejledningen for 1987, side 1122, antages det, at en hest anses for overgået fra stutteri til travstald på det tidspunkt, hvor træning og deltagelse i væddeløb påbegyndes. Der henvises til en utrykt Østre Landsrets dom af 25/10 1960. Den på området sparsomme litteratur er på linie hermed, se bl.a. Jan Hinze i Revisorbladet 1969, side 394, og Helkett, 15. udgave, side 650. Der refereres endvidere til en landsskatteretskendelse, hvor det blev antaget, at en travhest blev anset for overgået fra stutteri til travstald ved deltagelse i 2 prøveløb.

Da ligningsvejledningen ofte påberåbes af skattevæsenet, og da den ikke er i overensstemmelse med en (endnu) ikke offentliggjort landsskatteretskendelse af 3/3 1988 (j.nr. 650-8888-00042), er en uddybning påkrævet:

Den hidtidige praksis er funderet på en forkert opfattelse, idet der sættes lighedstegn mellem træning og deltagelse i væddeløb.

Forholdet er det, at hesten først i en alder af ca. 1½ år for første gang viser sig på væddeløbsbanen. Ikke for at deltage i væddeløb, men for at blive *tilkørt*. I tilkørselsperioden vænnes hesten til de nye omgivelser samt til at blive spændt foran en sulky o.lign.

Efter tilkørsel, der som regel varer 6 måneder, påbegyndes den egentlige *træning*. I denne periode skal der afholdes betragtelige udgifter til træning, foder, dyrlæge, smed m.m.

Efter yderligere 6 måneders træning kan travhesten starte i "Dansk Opdrætningsløb", som er 2-åringernes største opgave. Efter tilkørsel og optræning er det relativt få 2-åringer, som vil være klar til *prøveløb*. I prøveløbene, som alle heste skal igennem, før de er løbsberettigede, stilles der visse krav til hurtighed, travsikkerhed samt gangart. De fleste heste afventer deres debut, og mange starter først i 3-års sæsonen. Først efter godkendelse i prøveløb kan hesten starte i et egentligt *væddeløb*.

Hesten vil typisk først være færdigudviklet i 3½-4 års alderen.

Som det fremgår af ovenstående, vil der ofte gå 1 år fra hesten første gang viser sig på banen for tilkørsel, til den starter i et egentligt væddeløb.

I førnævnte landsskatteretskendelse antog Landsskatteretten, at et *erhvervsmæssigt* drevet stutteri i henhold til statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, havde ret til at fratække træningsudgifterne – trods skattevæsenets påberåbelse af det i ligningsvejledningen anførte. Landsskatterettens afgørelse er helt i overensstemmelse med Ligningsdirektoratets opfattelse (j.nr. F 32.975), hvori det antages, at en erhvervsopdrætter kan fradrage udgifter til afkommets afprøvning på væddeløbsbane, indtil dette er 3 år gammelt.

Da galopheste udvikles tidligere, gælder samme regel, dog at udgifter efter hestens fyldte 2. år er stutteriet uvedkommende.

I den ovenfor refererede kendelse var alle udgifterne afholdt før deltagelse i prøveløb, og som følge heraf også før deltagelse i et egentligt travløb. Udgifterne blev tilladt fratrukket indtil hestens 3. fyldte år.

Ved landsskatteretskendelse af 18/4 1986 (j.nr. 640-888-00020) antog Landsskatteretten, at en hest var overgået fra stutteriet til travstalden ved deltagelse i prøveløb. Sagen drejede sig om beskatning af fortjeneste ved salg af en travhest. Salg fra travstalden er som udgangspunkt den skattepligtige indkomst uvedkommende.

Det lokale skattevæsen var af den opfattelse, at hesten indtil deltagelse i et egentligt væddeløb skulle betragtes som tilhørende stutteriet, således at avancen skulle beskattes. Ved at benytte deltagelse i prøveløb som det relevante tidspunkt for overgangen fastslog Landsskatteretten, at avancen ikke skulle beskattes.

Det må herefter kunne konstateres, at gældende landsskatteretspraksis er, at en hest i skatteretlig henseende anses for overgået fra stutteriet til travstalden ved deltagelse i prøveløb. Efter min opfattelse kan man tilføje "i godkendt prøveløb".

Det er mit standpunkt, at erhvervsmæssige stutterier bør have ret til at fradrage de påkaldte baneudgifter, indtil hesten er fyldt 3 år.

Min opfattelse er helt i overensstemmelse med den ordning, der praktiseres med toldvæsenet, se afgørelse nr. 346, gengivet i orienteringshæfte nr. 19, juni 1972.

I perioden indtil hesten er fyldt 3 år, skal de indvundne præmiebeløb medregnes til stutteriets afgiftspligtige omsætning. Stutteriet kan i øvrigt i sin indgående afgift medregne afgiften på indkøb (foder, træning m.v.). Først ved hestens fyldte 3. år skal der ske afgiftsberigtigelse i henhold til de gældende standardbeløb, ligesom afgiften herefter er stutteriet uvedkommende.

At lade deltagelse i prøveløb være afgørende er u hensigtsmæssigt, idet stutteriejereren i så tilfælde selv kan bestemme, hvornår vedkommende hest skal udgå af stutteriet.

Hertil kommer det upraktiske i, at der i forhold til to myndigheder skal regnes med forskellige tidspunkter for hestens overgang.

En fast 3-års grænse vil iøvrigt også være i overensstemmelse med det tidspunkt, hvor gennemsnitshesten er klar til et egentligt væddeløb.

At synspunktet formentlig vil vinde gehør ved domstolene, fremgår af dommen trykt i UfR 1961, 278 ØL. Her blev træningsudgifter til en travhest nægtet fradragsberettiget, bl.a. fordi den pågældende havde været i "træning og løb" over 4 hele løbssæsoner.

Den i ligningsvejledningen anførte utrykte Østre Landsrets dom fra 1960 er ikke i strid med mit standpunkt, idet dommen netop i sine præmisser fremhæver, at det ikke var godtgjort, at de som stutteriheste opførte dyr kun havde deltaget i løb i et omfang, der var nødvendigt af hensyn til avlen. I et erhvervmæssigt drevet stutteri er det nødvendigt for avlen at lade unghestene tilkøre, træne og starte i væddeløb.

Kilde: TfS1988, 578

Forfatter: Kim B. Ulrich

Dato: 17. oktober 1988 (19881017)

Referencer: SL § 6

TfS 1986, 364 LSR

Emne:

Stutteri - overførsel til væddeløbsstald.

Resume:

En skatteyder, der drev en landbrugsejendom med travhestestutteri og væddeløbsstald, anså en hest for overgået fra stutteri til væddeløbsstald i forbindelse med hestens deltagelse i prøveløb i november 1980 og selvangav for 1980 en indtægt på 13.228 kr. svarende til hestens værdi ved overførslen. De lokale skattemyndigheder anså overgangen for sket i april/maj 1981, hvor hesten for første gang deltog i egentlige væddeløb, og gik ud fra en skønnet værdi ved overgangen på 60.000 kr. Landsskatteretten gav skatteyderen medhold. Overgangen var sket i 1980, og alene hestens værdi på dette tidspunkt, 13.228 kr., skulle beskattes, mens fortjeneste ved senere salg var skattefri.

Indhold:

A klagede over, at amtsligningsrådet havde forhøjet hans selvangivne indkomst for 1981 med yderligere fortjeneste ved salg af hesten B på 46.772 kr. ud fra en skønnet værdi på 60.000 kr.

Det fremgik af sagens oplysninger, at klageren drev en landbrugsejendom med travhestestutteri og væddeløbsstald, og at han havde anset ovennævnte travhest B for overgået fra stutteri til væddeløbsstald inden udgangen af året 1980 til en værdi af 13.228 kr. Klageren havde anset overgangen for sket i forbindelse med hestens deltagelse i 2 prøveløb på Aalborg Væddeløbsbane i november 1980.

Ved ansættelsen havde amtsligningsrådet anset overgangen for sket i 1981 under henvisning til, at den pågældende hest først i april/maj 1981 havde deltaget i egentlige væddeløb på Skive Travbane.

Efter de tilvejebragte oplysninger fandt landsskatteretten imidlertid, at den pågældende hest måtte anses for overgået fra stutteri til væddeløbsstald i 1980 i forbindelse med hestens deltagelse i to prøveløb på væddeløbsbane i november 1980. Den påklagede ansættelse blev herefter nedsat til det selvangivne beløb.

Kilde: TfS1986, 364

Myndighed: Landsskatteretten

Journal: 18/4 1986, 1986-4-185.

Dato: 18. april 1986 (19860418)

Referencer: LV 2007-2 E.E.3.3 - Hestehold

SL § 4

SKAT 1986, s. 410

LV 2008-01-15 Ligningsvejledningen 2008-1 - del E - Erhvervsdrivende**E.E.3.3 Hestehold****Husdyrbesætningsloven**

Trækheste er omfattet af husdyrbesætningsloven. Det samme gælder landbrugsheste, der indgår i en slagtehestebesætning, eller som anvendes til avl af rideheste til salg, se E.E.1.1.

Privat andel af hestehold

Ligningsrådet har vedtaget følgende retningslinier for beskatning af privat andel af hestehold:

Hvor en skatteyder har erhvervsmæssigt hestehold, men også benytter hestene til privat brug, kan kun udgifter ved hesteholdet, der vedrører den erhvervsmæssige benyttelse, fratrækkes som driftsomkostninger. Har skatteyderen fratrukket driftsomkostningerne, skal meromkostningerne ved den private benyttelse, herunder merfoderforbruget, medregnes ved indkomstopgørelsen. Hvis der benyttes foder af egen avl, kan værdien heraf sættes til fremstillingsprisen. Der skal kun medregnes værdi af privat andel af hestehold i de tilfælde, hvor der konkret er en privat benyttelse af hestene. Tilridning og tilkørsel af heste, der er bestemt til salg, kan ikke betragtes som privat benyttelse.

Der skal ske en skønsmæssig ansættelse af værdien af den private brug af heste, der ikke anvendes erhvervsmæssigt. Når der ikke foreligger ganske særlige forhold, kan værdien (eksklusive moms) sættes til ►2.570 kr. ◀ pr. hest, jf. E.B.2.1.

Stutteri

Opdræt af heste uden for landbrugsvirksomhed er erhvervsmæssig virksomhed, hvis opdrættet sker med salg for øje med det formål at opnå økonomisk gevinst, se E.A.1.2.3.2.

Væddeløbsheste

Det må efter tilsvarende principper, som nævnt ovenfor, afgøres, om en væddeløbsstald efter en konkret vurdering kan anses for erhvervsmæssigt drevet, se nærmere E.A.1.2.3.3.

Hestehold som hobby

Må virksomheden efter en konkret bedømmelse behandles som hobby, skal overskud ved hobbyvirksomheden medregnes ved indkomstopgørelsen, se nærmere E.A.1.2.3.3. Overskuddet beregnes som en nettoindkomst, således at nødvendige udgifter, såsom udgifter til foder, dyrlæge, træner osv., kan modregnes i gevinsten, inden beløbet føres til indtægt. Hestehold vurderet som hobby, se TFS 1997, 789 LSR, SKM2002.446.VLR, SKM2003.132.ØLR, SKM2004.159.ØLR, SKM2005.301.HR samt SKM2005.308.VLR.

Drives dels opdræt af væddeløbsheste som erhvervsmæssig virksomhed, dels væddeløbsstald som hobby, skal handelsværdien anvendes ved overførsel af heste fra stutteri til væddeløbsstald eller omvendt.

En hest anses for at være overgået fra stutteri til travstald på det tidspunkt, hvor træning og deltagelse i væddeløb påbegyndes, UfR 1961, 278 ØLD. En travhest blev anset for at være overgået til væddeløbsstalden ved deltagelsen i to prøveløb, TFS 1986, 364 LSR.

LV 2008-01-15 Ligningsvejledningen 2008-1 - del E - Erhvervsdrivende**E.A.1.2.3.3 Væddeløbsheste, dyrehold, m.v.**

Det må efter tilsvarende principper som for stutterier afgøres efter en konkret vurdering, om en væddeløbsstald kan anses for erhvervs-mæssig.

Fradrag indrømmet

SKM2004.392.LSR. En hundekennel blev anset for erhvervs-mæssigt forsvarligt drevet. Ud over det i syns- og skønrapporten anførte, blev der henset til interessenternes faglige kvalifikationer, virksomhedens professionelle præg samt virksomhedens forbedrede rentabilitet gennem årene.

UfR 1978, 614 HRD (Jauer-dommen), hvor omlægning af driften af en landejendom til et dyrecenter blev anset for erhvervs-mæssigt forsvarligt gennemført og underskud anerkendt som fradragsberettiget. Dyrecenteret omfattede hundepension, hundekennel, hestepension, rideundervisning, træning af hunde og i tilslutning hertil drift af cafeteria samt salg af hundefoder m.v. Virksomheden var således af et sådant omfang, at det var medvirkende til, at den blev anset for erhvervs-mæssig.

Fradrag nægtet

SKM2002.446.VLR. Landsretten fandt, at driften ikke var erhvervs-mæssig, og at underskud ikke kunne fratrækkes. Der blev lagt vægt på, at driftsunderskuddet var stigende, at selskabet kun havde 2 heste, at der ikke var udarbejdet egentlige budgetter for driften, og at indtægterne var tilfældige og usikre.

I TfS 2000, 495 VLD godkendte landsretten ikke skattheyderens virksomhed som erhvervs-mæssig. Landsretten udtalte, at skattheyderen i kraft af sin mangeårige erfaring med hundehold havde de fornødne forudsætninger for at drive hundekennelen fagligt forsvarligt og i overensstemmelse med de veterinære myndigheders krav til indretning. Der blev i forbindelse med etableringen ikke udarbejdet budgetter eller lign. Regnskaberne for 1993, 1994 og 1995 udviste et betydeligt underskud. Der var ikke i regnskaberne afsat midler til forrentning af den investerede kapital eller vederlag til skattheyderen, som efter det oplyste havde ydet en ganske betydelig arbejdsindsats. Den manglende rentabilitet kunne ifølge landsretten ikke forklares med, at der havde foreligget særlige - og efter virksomhedens karakter atypiske - begivenheder i form af sygdom blandt hundekennelens hvalpe. Virksomheden havde efter skattheyders forklaring givet et mindre overskud i de seneste år. Efter landsrettens opfattelse var overskuddet imidlertid heller ikke i disse år stort nok til at forrente den investerede kapital og aflønne skattheyderen. Landsretten fandt på baggrund heraf ikke, at hundekennelen kunne anses for etableret og drevet med udsigt til at opnå rimelig fortjeneste, ligesom der ikke var noget sikkert grundlag for at antage, at virksomheden ville udvikle sig således, at den ville kunne give en rimelig fortjeneste.

TfS 1998, 294 VLD. Virksomhed med hundekennel, hundepension og produktion af slagtekaniner blev ikke anset for erhvervs-mæssigt drevet. Landsretten bemærkede, at der havde været underskud allerede på den primære drift i årene 1991-93 og et særdeles beskedent overskud på den primære drift i årene 1994 og 1996. Det akkumulerede resultat af den primære drift i årene 1991-1996 havde været negativt med et betydeligt underskud i forhold til den samlede omsætning.

I TfS 1994, 879 VLD, fandt landsretten, at der forelå en sådan sammenhæng mellem formålet med anskaffelsen og anvendelsen af 2 heste, at hestene skulle betragtes som en ikke-erhvervs-mæssig virksomhed.

I TfS 1991, 500 HRD, blev et anpartsselskab nægtet fradrag for underskud i forbindelse med driften af et travhestehold, som bestod i køb og salg af travheste samt deltagelse i væddeløb. Afgørelsen blev begrundet med, at der ikke var udsigt til at opnå fortjeneste, når man henså til de store udgifter ved driften af travhesteholdet sammenholdt med de usikre og tilfældige muligheder for at opnå indtægter ved løbspræmier og salg af heste.

I TfS 1991, 289 VLD blev et anpartsselskab nægtet fradrag for underskud ved drift af en hundekennel. Skattheyderen havde drevet hundekennel i personligt regi, og hun drev tillige virksomhed som speciallæge i psykiatri. Såvel hundekennelen som lægepraksisen blev overført til et anpartsselskab, men landsretten nægtede fradrag for underskud ved kennelen med henvisning til, at der ikke var nogen naturlig sammenhæng mellem lægevirksomheden og kennelvirksomheden, og at skattheyderen ingen kvalifikationer havde i relation til kenneldrift. Herudover var der aldrig udarbejdet budgetter, og virksomheden var kun i ringe grad tilrettelagt med økonomien for øje.

SKATSkattecenter Tønder
0/13 momdirektivToldbodvej 8
DK-6330 PadborgTelefon +45 7222 1818
Fax +45 7487 5150skat@skat.dk
www.skat.dk

16.05.2008

A Nr 10919.2008
Reg Nr 30247

Elsa Fester Petersen

Telefon +45 7237 5180 Kontoret

Stall Huggeboda
Hørn 9-25
SE-27592 Sjöbo

Momsrefusion – forslag til afgørelse.

Med henvisning til den danske momslovs § 45, stk. 1 har virksomheden søgt om tilbagebetaling af et momsbeløb på 9115,00 kr.

Bestemmelsen gennemfører reglerne i Rådets 8. og 13. momsdirektiv.

Skattecenter Tønder agter at afvise virksomhedens ansøgning.

Ansøgningen vedrører diverse udgifter afholdt i forbindelse med hesten Buffalo Sølvtop.

Der ydes ikke refusion af afgift i forbindelse med køb af ydelser til heste, der har deltaget i væddeløb, jf. momslovens § 5, stk. 1, idet de i Danmark betegnes som udtaget til privat brug.

Retten til tilbagebetaling er fastsat i overensstemmelse med Rådets 6. momsdirektivs artikel 17, stk. 3.

Godtgørelsen kan kun indrømmes for indkøb af den art, som registrerede virksomheder her i landet efter loven kan fradrage ved opgørelse af momstilsvaret.

Det er således uden betydning, at den udenlandske virksomhed ville kunne medregne moms af tilsvarende udgifter til købsmoms i sit hjemland.

SKAT har konstateret at hesten Buffalo Sølvtop har deltaget i løb her i landet, 1. gang den 25. juni 2005.

Deres ansøgning dermed ikke imødekommes.

De lovhenviisninger, der er anvendt ved sagens behandling, kan efter anmodning sendes eller ses i deres helhed på statens juridiske on-line informationssystem Retsinformation, som findes på adressen www.retsinfo.dk.

SKAT

Kan forslaget ikke godkendes, skal virksomhedens skriftlige eller mundtlige bemærkninger være modtaget af Skattecenter Tønder senest den 07.06.2006.

Hvis virksomheden ønsker et møde, inden der træffes endelig afgørelse i sagen, bedes det meddelt inden for førnævnte frist.

Hører Skat ikke fra virksomheden inden fristens udløb, vil virksomheden modtage en afgørelse i overensstemmelse med dette forslag.

Med venlig hilsen

Else Fester Petersen

SKAT

14 December 2006
Reg-nr: 42087
A nr .: 200621571

Rivers Helsingborg Handelsbolag C/O Revikonsul
Landskronavägen 25 A

252 32 Helsingborg
Sverige

Tilbagebetaling af merværdiafgift til udenlandske virksomheder.

Virksomhedens ansøgning af 11/08-2006 om tilbagebetaling af merværdiafgift til udenlandske virksomheder kan ikke imødekommes på det foreliggende grundlag idet:

Original gyldig attestation fra kompetent myndighed skal fremlægges (gyldig i 1 år fra udstedelsesdatoen), jf Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 663 af 16.06.2006, prg. 29, stk. 3.

Punkt 12a skal udfyldes.

Ansøgningen skal vedrøre en periode på mindst 3 måneder, dog ikke mere end ét kalender år, jf. prg. 28 stk. 1 i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 663 af 16.06.2006.

Indsendelsesfristen for fakturaer udstedt i år 2005 var den 30.06-2006, i henhold til Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 663 af 16.06.2003, prg. 29, stk. 1.

Der kan derfor ikke ydes godtgørelse for løbe nr 1-4 idet fakturaerne er udstedt i 2005, og modtaget ved SKAT den 11. august 2006

Der kan kun tilbagebetales moms til udenlandske virksomheder i samme omfang, som danske virksomheder kan medregne afgiften af indkøb af tilsvarende art til den indgående afgift, jf. momslovens prg. 45 stk 1.

Der kan således ikke tilbagebetales afgift i forbindelse med køb af ydelser til heste, der har deltaget i væddeløb, jf. momslovens prg 5, stk. 1, idet de i Danmark betegnes som udtaget til privat forbrug. De bedes i den anledning oplyse hvorvidt Deres heste har deltaget i løb her landet, og fra hvilken dato de har løbet 1. gang.

SKAT

Den berigtigede ansøgning kan genfremsendes inden den 30. juni 2007.

Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 663 af 16.06.2006 om tilbagebetaling af moms (til udenlandske virksomheder) fastsætter i prg. 29 stk. 1, at ansøgning om tilbagebetaling skal være Skattecenter Tønder i hænde senest 6 måneder efter udløbet af det kalenderår, som ansøgningen vedrører.

Med venlig hilsen

Else Fester Petersen

Bilag

- Ansøgning med bilag
- Vejledning E - 03
- Ansøgningsblanketter 31.004
- Specifikationer 31.016
- Fuldmagtsblanketter
- Attestation

Skattecenter Tønder

8/13 momsdirektiv Toldbodvej 8 DK-6330 Padborg

Tel: +45 7222 1818 Fax +45 7467 5156 www.SKAT.dk skat@skat.dk

Ekspeditionstid: Mandag-onsdag 8.30-15.00 Torsdag 8.30-17.00 Fredag 8.30-13.00

SKAT

C.1.4.1 Hobbyvirksomhed

Økonomisk virksomhed eller privat brug

Det er alene personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed, der kan anses for momspligtige personer, se evt. **C.1.1** (momspligtige personer), **C.1.2** (juridiske og fysiske personer), **C.1.3** (selvstændig virksomhed) og **C.1.4** (økonomisk virksomhed).

Afgrænsningen af hvilke former for virksomhed, der anses som økonomisk virksomhed, er direkte reguleret af EU-retlige regler og EF-Domstolens fortolkning af disse regler. Det berør derfor på en selvstændig momsretlig vurdering, om virksomheden er en økonomisk virksomhed. Den momsretlige afgrænsning af økonomisk virksomhed er således ikke altid sammenfaldende med den skatteretlige vurdering af, om virksomheden er erhvervsmæssig. Se TfS 1997, 639.

Blandt de omstændigheder, der skal vurderes ved afgørelsen af, om en momspligtig person har erhvervet goder til brug for sin økonomiske virksomhed, er det pågældende godes art. Se EF-Domstolens dom i sagen C-97/90, Lennartz. Den omstændighed, at et gode er egnet til en udelukkende økonomisk udnyttelse, er i almindelighed tilstrækkelig til, at dets ejer må anses for at udnytte det til brug for økonomisk virksomhed og følgelig med henblik på at tilvejebringe indtægter af en vis varig karakter. Såfremt et gode på grund af sin karakter derimod kan anvendes såvel til erhvervsmæssig som privat brug, må der foretages en vurdering af samtlige omstændigheder vedrørende dets udnyttelse. Se EF-Domstolens dom i sagen C-230/94, Renate Enkler.

En mulig fremgangsmåde ved afgørelsen af, om den pågældende virksomhed er økonomisk virksomhed i momslovens forstand, kan være en sammenligning mellem, på den ene side de omstændigheder, hvorunder den pågældende faktisk udnytter godet, og på den anden side de omstændigheder, hvorunder en tilsvarende økonomisk virksomhed normalt udøves.

Den periode, hvor godet faktisk udnyttes, kundekredsens omfang og indtægternes størrelse kan ligeledes, sammen med andre konkrete omstændigheder, tages i betragtning ved vurderingen.

Hobbyvirksomhed er kendetegnet ved, at virksomheden typisk er et udslag af en personlig interesse (hobby), og hvor ejeren ofte selv deltager i virksomheden. De private formål er således afgørende fremfor det økonomiske udbytte. Disse private formål kan f.eks. være uddannelses- og boligformål eller sportsinteresser såsom ridning, hestevæddeløb, sejlads mv., eller det kan være dyrehold som f.eks. ponyer, hunde, kaniner, høns og lign.

Om den indkomstskattemæssige behandling af hobbyvirksomhed, se Ligningsvejledningen, **afsnit E.A.1.2**.

At en virksomhed skattemæssigt anses for en hobbyvirksomhed medfører ikke, at den ikke kan anerkendes som økonomisk virksomhed i momslovens forstand.

Afgørelsen af, om der på det momsretlige område er tale om økonomisk

virksomhed, træffes på grundlag af en samlet, konkret vurdering af virksomheden, hvor alle relevante forhold må inddrages.

De relevante forhold, der har været lagt vægt på i praksis, er bl.a.:

- om virksomhedens omfang er af en vis størrelse
- om virksomheden drives tilstrækkeligt intensivt/seriøst
- om driftsformen er sædvanlig for virksomheder af den pågældende art
- om der er andre end erhvervsmæssige formål med virksomheden
- om ejeren er afskåret fra at anvende virksomhedens aktiver til privat brug
- om ejeren har særlige faglige forudsætninger (f.eks. relevant uddannelse) for at drive den pågældende virksomhed
- om virksomheden har en naturlig sammenhæng med ejerens evt. øvrige indtægtsgivende erhverv
- om virksomheden lever op til den erhvervsmæssige standard, der er gældende for det pågældende erhverv
- om virksomheden i givet fald vil kunne sælges til trediemand, dvs. om den trods evt. hidtidigt underskud i trediemands øjne har en potentiel indtjeningsevne, eller om den slet ikke kan drives løsrevet fra den ejendom, person eller det regi, hvor den hidtil har været drevet.

Ingen af disse kriterier er i sig selv afgørende for vurderingen af, om der er tale om økonomisk virksomhed.